

FEDERALE OVERHEIDS DIENST
SOCIALE ZEKERHEID

[C – 2020/40984]

27 APRIL 2020. — Koninklijk besluit nr. 13 tot wijziging van wet van 23 maart 2020 tot wijziging van de wet van 22 december 2016 houdende invoering van een overbruggingsrecht ten gunste van zelfstandigen en tot invoering van tijdelijke maatregelen in het kader van COVID-19 ten gunste van zelfstandigen, in het bijzonder voor wat betreft de uitbreiding naar bepaalde zelfstandigen in bijberoep en actieve gepensioneerden

VERSLAG AAN DE KONING

Sire,

Het ontwerpbesluit dat wij de eer hebben voor te leggen ter ondertekening door Uwe Majestieit beoogt de versterking van de tijdelijke crisismaatregelen die werden genomen in het sociaal statuut van de zelfstandigen in het kader van COVID-19.

Dit ontwerp bevat drie maatregelen ten gunste van zelfstandigen die getroffen worden door de crisis.

De eerste maatregel voorziet de toegekenniging van een gedeeltelijke financiële uitkering van de tijdelijke crisismaatregel overbruggingsrecht voor bepaalde zelfstandigen in bijberoep en actieve gepensioneerden die verplicht zijn hun activiteiten te onderbreken door COVID-19.

Momenteel stelt de tijdelijke crisismaatregel overbruggingsrecht bepaalde zelfstandigen die hun activiteit volledig of gedeeltelijk moeten onderbreken in staat voor elke maand van onderbreking te genieten van een maandelijks vervangingsinkomen van 1.291,69 € (1.614,10 € bij gezinslast). De beoogde onderbreking bestaat ofwel uit een volledige (bars, restaurants, kleinhandelszaken, ...) of een gedeeltelijke onderbreking (horeca beperkt tot take-away, ...) opgelegd door de sanitaire maatregelen van de ministeriële besluiten van 13, 18, 23 en 24 maart en 3 april 2020, ofwel – voor de andere sectoren – uit een volledige vrijwillige onderbreking van ten minste 7 opeenvolgende kalenderdagen gelinkt met de COVID-19 -crisis.

Worden beoogd door deze bestaande maatregelen, enkel de zelfstandigen die bijdragen betalen in hoofdberoep (zelfstandigen in hoofdberoep en zelfstandigen in bijberoep die wettelijk hun bijdragen betalen op basis van een netto belastbaar inkomen dat hoger is dan 13.993,78 euro).

Onderhavige maatregel beoogt echter twee tot dusver niet-beoogde categorieën van zelfstandigen, die, wanneer zij hun activiteit moeten onderbreken door de COVID-19 -crisis, eveneens een verlies van inkomsten en koopkracht ondergaan:

1° De zelfstandigen in bijberoep wiens wettelijk verschuldigde voorlopige bijdragen berekend worden op een referentie-inkomen van N-3 dat zich situeert tussen 6.996,89 euro en 13.993,78 euro.

Het gaat bijvoorbeeld om een loontrekende (halftijds of voltijs) die een relatief grote activiteit in bijberoep heeft (bar, paramedische activiteit, winkel,...) die hij verplicht moet onderbreken door de crisis. Een onderbreking die hem of haar zou treffen in maart en april, zou hem of haar recht geven op een financiële uitkering die voor elke maand tot maximaal 645,85 euro (807,05 bij gezinslast) kan bedragen, dit bedrag komt overeen met de helft van het klassieke bedrag van de financiële uitkering.

Voor deze categorie wordt de cumul tussen de halve financiële uitkering en andere vervangingsinkomens slechts toegestaan voor zover de som van de tijdelijke crisismaatregel overbruggingsrecht en de andere vervangingsinkomens per maand het totaalbedrag van 1.614,10 euro niet overschrijdt. In geval van overschrijding wordt de tijdelijke crisismaatregel overbruggingsrecht verminderd ten belope van deze overschrijding. Als we het voorbeeld nemen van de werkneemster die, omwille van de onderbreking van zijn werkneemersactiviteit (overmacht), een tijdelijke werkloosheidssuitkering geniet, bijvoorbeeld wegens overmacht, ten belope van 1.100 euro: hij zal dan nog voor de onderbreking van zijn zelfstandige activiteit omwille van COVID-19 kunnen genieten van een bedrag van maximum 514,10 euro (ongeacht gezinslast of niet). In hetzelfde voorbeeld, als zijn tijdelijke werkloosheidssuitkering 700 euro bedraagt, zal de uitkering in het kader van de tijdelijke crisismaatregel overbruggingsrecht 684,85 euro (807,05 indien met gezinslast) bedragen.

2° De actieve gepensioneerde zelfstandigen wiens wettelijk verschuldigde voorlopige bijdragen berekend worden op een referentie-inkomen van N-3 dat hoger is dan 6.996,89 euro, onder dezelfde voorwaarden (halve financiële uitkering). De voorbeelden die hiervoor gegeven werden met betrekking tot (tijdelijke) werkloosheid, gelden ook voor wat de cumul betreft met het rustpensioen van de beoogde actieve gepensioneerde.

SERVICE PUBLIC FEDERAL
SECURITE SOCIALE

[C – 2020/40984]

27 AVRIL 2020. — Arrêté royal n° 13 modifiant la loi du 23 mars 2020 modifiant la loi du 22 décembre 2016 instaurant un droit passerelle en faveur des travailleurs indépendants et introduisant des mesures temporaires dans le cadre du COVID-19 en faveur des travailleurs indépendants, notamment en ce qui concerne l'extension à certains indépendants à titre complémentaire et pensionnés actifs

RAPPORT AU ROI

Sire,

Le projet d'arrêté que nous avons l'honneur de soumettre à la signature de Votre Majesté vise à renforcer les mesures de crise temporaires qui sont prises dans le statut social des travailleurs indépendants dans le cadre du COVID-19.

Ce projet comporte trois mesures en faveur des travailleurs indépendants impactés par la crise :

La première mesure vise l'octroi d'une prestation financière partielle de la mesure temporaire de crise de droit passerelle pour certains indépendants à titre complémentaire et pensionnés actifs qui sont obligés d'interrompre leurs activités en raison du COVID-19 .

Actuellement, la mesure temporaire de crise de droit passerelle permet à certains indépendants forcés d'interrompre totalement ou partiellement leur activité de bénéficier pour chaque mois d'interruption d'un revenu de remplacement d'un montant mensuel de 1.291,69 € (1.614,10 € si charge de famille). L'interruption visée consiste, soit en une interruption totale (bars, restaurant, commerce de détail, ...) ou partielle (horeca limité à take away, ...) dictée par les mesures sanitaires des arrêtés ministériels de 13, 18, 23 et 24 mars et 3 avril 2020, soit – pour les autres secteurs – en une interruption complète volontaire d'au moins 7 jours civils consécutifs en lien avec la crise COVID-19 .

Sont visés par ces mesures existantes seuls les indépendants qui cotisent à titre principal (indépendant à titre principal ainsi que les indépendants à titre complémentaire qui payent légalement leurs cotisations sur la base d'un revenu imposable supérieur à 13.993,78 euros).

Cependant, la présente mesure vise, elle, deux catégories d'indépendants jusqu'ici non visés mais qui, subissent également une perte de revenu et de pouvoir d'achat lorsqu'ils doivent interrompre leur activité du fait de la crise COVID-19 :

1° Les indépendants à titre complémentaire dont les cotisations provisoires légalement dues sont calculées sur un revenu de référence en N-3 compris entre 6 996,89 euros et 13.993,78 euros.

Il s'agit par exemple d'un travailleur salarié (mi-temps ou temps plein) qui a une activité relativement importante comme indépendant à titre complémentaire (bar, activité paramédicale, commerce,...) qu'il est obligé d'interrompre en raison de la crise. Une interruption qui le toucherait le mois de mars et le mois d'avril lui donnerait droit à une prestation financière pouvant pour chaque mois s'élever jusqu'à 645,85 euros (807,05 si charge de famille), ce montant correspondant à la moitié du montant classique de la prestation financière.

Pour cette catégorie, le cumul entre la moitié de la prestation financière et les autres revenus de remplacement est seulement autorisé pour autant que la somme de la mesure temporaire de crise de droit passerelle et des autres revenus de remplacement ne dépassent pas, sur base mensuelle, le montant de 1.614,10 euros. En cas de dépassement, la mesure temporaire de crise de droit passerelle sera réduite à concurrence de ce dépassement. Ainsi, prenons l'exemple d'un salarié qui, en raison de l'interruption de son travail salarié (force majeure), bénéficie d'une allocation de chômage temporaire, par exemple pour force majeure, d'un montant de 1.100 euros : il pourra encore bénéficier, pour l'interruption de son activité indépendante en raison de COVID-19 , d'un montant de droit passerelle de maximum 514,10 euros (qu'il ait ou non charge de famille). Dans ce même exemple, si son allocation de chômage temporaire est de 700 euros, sa prestation dans le cadre de la mesure temporaire de crise de droit passerelle sera de 645,85 euros (807,05 si charge de famille).

2° Les indépendants pensionnés actifs dont les cotisations provisoires légalement dues sont calculées sur base d'un revenu de référence en N-3 supérieur à 6 996,89 euros, dans les mêmes conditions (demi-prestation financière). Les exemples donnés ci-avant pour le chômage (temporaire) s'appliquent également en ce qui concerne le cumul avec la pension de retraite de l'indépendant pensionné actif visé.

Met deze maatregel wordt beoogd :

- zich te richten op de meest ernstige situaties: enkel wanneer de zelfstandige in bijberoep of de actieve gepensioneerde zelfstandige gedwongen wordt om zijn activiteit te onderbreken. Dit is de basisregel van de tijdelijke crisismaatregel overbruggingsrecht.

- zich te richten op zelfstandigen die een aanzienlijk impact ondervinden in hun koopkracht: diegenen van wie de zelfstandige activiteit een netto belastbaar jaarlijks inkomen oplevert dat hoger ligt dan 6.996,89 € (zie het voorbeeld hieronder).

- het inkomensverlies verbonden aan de zelfstandige activiteit in kwestie te compenseren door deze aanvulling van de tijdelijke crisismaatregel overbruggingsrecht toe te kennen tot een bedrag gelijk aan de helft van het klassieke bedrag van de financiële uitkering.

Voorbeeld:

Een werknemer (arbeider, bediende, kaderlid, voltijs of halftijs) of een ambtenaar of een gepensioneerde oefent een bijkomende zelfstandige activiteit (bar die 's avonds geopend is, activiteit als schoonheidspecialiste, klein zonnebankcenter...) die een relatief stabiel inkomen oplevert van ongeveer 1000 euro netto per maand. Zijn activiteit wordt stopgezet sinds half maart omwille van de corona-crisis.

Deze maatregel beoogt het belangrijke verlies aan koopkracht voor zijn huishouden (verlies van de helft als het een gepensioneerde betreft, ongetwijfeld een beetje minder als het om een werknemer of ambtenaar gaat) te dekken door de tijdelijke crisismaatregel overbruggingsrecht en dit ten behoeve van een bedrag dat tot 645,85 euro kan bedragen (807,05 met gezinslast).

Er moet een specifiek aanvraagformulier worden ingevuld en terugbezorgd aan het sociaal-verzekeringsfonds.

De tweede maatregel laat toe om de financiële uitkeringen van de crisismaatregel overbruggingsrecht te cumuleren met een vervangingsinkomen.

Ook deze maatregel past strikt binnen het kader van de tijdelijke crisismaatregel overbruggingsrecht, met andere woorden voor de zelfstandigen die een zelfstandige activiteit effectief moeten onderbreken door COVID-19 (zie algemene voorwaarden om deze tijdelijke crisismaatregel te genieten).

Het doel van deze tijdelijke crisismaatregel overbruggingsrecht is ook om de volgende situaties te dekken, waarbij de onderbreking van de zelfstandige activiteit plaatsvindt in hoofde van een zelfstandige die bovendien (door zijn leeftijd (pensioen), of door zijn situatie als loontrekker of, in bepaalde gevallen, door een arbeidsongeschiktheid of invaliditeit (in bijberoep)) een vervangingsinkomen geniet:

1° Sommigen onder hen cumuleren deze effectieve activiteit als zelfstandige met een vervangingsinkomen (tijdelijke werkloosheid, werkloosheid, pensioen) en moeten deze effectieve zelfstandige activiteit onderbreken door COVID-19.

2° Sommigen onder hen moeten hun zelfstandige activiteit onderbreken door COVID-19 en genieten vervolgens, tijdens deze onderbreking, van een vervangingsinkomen (tijdelijke werkloosheid, werkloosheid, pensioen, arbeidsongeschiktheid bijvoorbeeld door een besmetting met COVID-19, ...).

De onderhavige maatregel beoogt een cumul toe te laten van de tijdelijke crisismaatregel overbruggingsrecht met een ander vervangingsinkomen wanneer wordt voldaan aan alle voorwaarden om deze tijdelijke crisismaatregel overbruggingsrecht te bekomen.

Echter, voor de zelfstandigen in bijberoep die sociale bijdragen betalen op een jaarlijks inkomen dat zich situeert tussen 6.996,89 en 13.993,78 euro en de actieve gepensioneerde zelfstandigen die bijdragen betaalt op basis van netto belastbare jaarlijkse inkomsten die hoger zijn dan 6.996,89 euro, is de cumul slechts toegestaan op voorwaarde dat de som van de halve financiële uitkering van de tijdelijke crisismaatregel overbruggingsrecht en de andere vervangingsinkomens per maand het bedrag van 1.614,10 euro niet overschrijdt. In geval van overschrijding zal het maandelijks bedrag van de tijdelijke crisismaatregel overbruggingsrecht verminderd worden ten behoeve van deze overschrijding.

Deze maatregel beoogt in geen geval toe te laten te genieten van de financiële uitkering van de tijdelijke crisismaatregel overbruggingsrecht voor een zelfstandige activiteit die al onderbroken is om andere redenen dan COVID-19. Zo opent een zelfstandige in arbeidsongeschiktheid of invaliditeit geen recht op de tijdelijke crisismaatregel overbruggingsrecht.

Daarentegen kan de zelfstandige die de tijdelijke crisismaatregel overbruggingsrecht geniet voor een maand (bijvoorbeeld voor de maand april) en die arbeidsongeschikt erkend wordt in diezelfde maand, de financiële uitkering overbruggingsrecht behouden. Hij zal ten vroegste de arbeidsongeschiktheidsuitkeringen ontvangen van zijn mutualiteit op de eerste dag van de volgende maand (in het voorbeeld: vanaf 1 mei).

Par cette mesure, il s'agit de :

- cibler les situations les plus graves : uniquement celles où l'indépendant à titre complémentaire ou pensionné actif est forcé d'interrompre son activité. C'est la règle de base de la mesure temporaire de crise de droit passerelle.

- cibler les indépendants qui sont impactés significativement dans leur pouvoir d'achat : ceux dont l'activité indépendante rapporte un montant net annuel imposable supérieur à 6.996,89 euros (voir l'exemple ci-dessous).

- compenser cette perte de revenu liée à l'interruption de l'activité indépendante en question en octroyant ce complément de la mesure temporaire de crise de droit passerelle à concurrence d'un montant équivalent à la moitié du montant classique de la prestation financière.

A titre d'exemple :

Un travailleur salarié (ouvrier, employé, cadre, temps plein ou mi-temps) ou un fonctionnaire ou un pensionné exerce une activité indépendante complémentaire (bar ouvert le soir, activité comme esthéticienne, petit salon de bronzage...) qui lui rapporte de manière stable un revenu net de 1.000 euros par mois. Son activité est mise à l'arrêt depuis la mi-mars en raison de la crise corona.

La présente mesure vise à ce que la perte importante de pouvoir d'achat de son ménage (perte de moitié s'il s'agit d'un pensionné, sans doute un peu moins s'il s'agit d'un salarié ou d'un fonctionnaire) soit couverte par la mesure temporaire de crise de droit passerelle de crise à hauteur d'un montant pouvant s'élever jusqu'à 645,85 euros (807,05 si charge de famille).

Un formulaire de demande spécifique doit être complété et renvoyé à la caisse d'assurances sociales.

La deuxième mesure vise à permettre de cumuler les prestations financières de la mesure temporaire de crise de droit passerelle avec un revenu de remplacement.

Aussi cette mesure s'inscrit strictement dans le cadre de la mesure temporaire de crise de droit passerelle, c'est-à-dire pour les travailleurs indépendants qui doivent interrompre une activité indépendante effective en raison du COVID-19 (cfr conditions générales d'octroi de cette mesure temporaire de crise).

L'objectif de la mesure temporaire de crise de droit passerelle est également de couvrir les situations suivantes où l'interruption de l'activité indépendante a lieu dans le chef d'un indépendant qui bénéficie par ailleurs (en raison de son âge (pension), ou de sa situation de travailleur salarié ou, dans certains cas, d'un incapacité de travail ou d'invalidité (à titre complémentaire)) d'un revenu de remplacement :

1° Certains d'entre eux cumulent cette activité effective d'indépendant avec un revenu de remplacement (chômage temporaire, chômage, pension) et doivent interrompre cette activité effective d'indépendant en raison du COVID-19 .

2° Certains d'entre eux doivent interrompre leur activité indépendante en raison du COVID-19 et, durant cette interruption, sont ensuite amenés à bénéficier d'un revenu de remplacement (chômage temporaire, chômage, pension, incapacité de travail par exemple suite à la contraction du COVID-19, ...).

La présente mesure vise à permettre un cumul de la mesure temporaire de crise de droit passerelle avec un autre revenu de remplacement lorsque l'ensemble des conditions pour obtenir cette mesure temporaire de crise de droit passerelle sont remplies.

Néanmoins, pour les indépendants à titre complémentaire qui paient des cotisations sociales sur base de revenus annuels qui se situent entre 6.996,89 et 13.993,78 euros et pour les indépendants pensionnés actifs qui paient des cotisations sociales sur base des revenus annuels nets imposables qui sont supérieurs à 6.996,89 euros, le cumul est seulement autorisé à condition que la somme de la moitié de la prestation financière de la mesure temporaire de crise de droit passerelle et des autres revenus de remplacement ne dépasse pas sur base mensuelle un montant de 1.614,10 euros. En cas de dépassement, le montant mensuel de la mesure temporaire de crise de droit passerelle sera réduit à concurrence de ce dépassement.

Cette mesure ne vise en aucun cas à permettre de bénéficier d'une prestation financière de la mesure temporaire de crise de droit passerelle pour une activité indépendante qui est déjà interrompue pour d'autres raisons que le COVID-19 . Ainsi, un travailleur indépendant en incapacité de travail ou en invalidité n'ouvre pas de droit à la mesure temporaire de crise de droit passerelle.

Par contre, l'indépendant qui bénéficie de la mesure temporaire de crise droit passerelle pour un mois (par exemple pour le mois d'avril) et qui est reconnu en incapacité de travail au cours de ce même mois, peut conserver la prestation financière de droit passerelle. Il ne doit en effet percevoir d'indemnités d'incapacité de travail de sa mutuelle qu'au plus tôt à partir du 1er jour du mois qui suit (dans l'exemple : à partir du 1er mai).

Tot slot zullen zelfstandigen in arbeidsongeschiktheid of invaliditeit, die een zelfstandige activiteit uitoefenen die toegelaten is door de adviserend geneesheer van hun mutualiteit, geen aanspraak kunnen maken op de tijdelijke crisismaatregel overbruggingsrecht. Wanneer zij hun toegelaten zelfstandige activiteit moeten onderbreken omwille van COVID-19 dan vallen zij integraal terug op het volledige bedrag van de arbeidsongeschiktheids- of invaliditeitsuitkering.

De derde maatregel is een technische maatregel, maar zeer belangrijk voor het beheer van de tijdelijke crisismaatregel overbruggingsrecht door de sociale verzekeringsfondsen. Het betreft de kwestie van het luik van het "behoud van de rechten op de ziekte- en invaliditeitsverzekerung", dat gewoonlijk deel uitmaakt van het klassieke overbruggingsrecht.

Wat de tijdelijke crisismaatregel overbruggingsrecht betreft, verstoot dit luik "automatisch behoud van de ZIV-rechten" de dossiers van de zelfstandigen inzake de opbouw van pensioenrechten: zonder de uitdrukkelijke uitsluiting van dit luik "behoud van sociale rechten", is het niet mogelijk de bijdrage van het tweede kwartaal 2020 in te kohieren (art. 50, § 4, van het ARS), met als dubbel effect 1° de annulering van de volledige bijdrage en 2° het feit dat de betrokkenen zelfstandigen automatisch en definitief hun pensioenrechten ontzegd worden voor dit kwartaal (en dit zonder de mogelijkheid om af te kopen).

Deze maatregel beoogt dus de uitsluiting te voorzien van dit luik, door te bepalen dat het behoud van sociale rechten beoogd in artikel 3, 2°, van de wet van 22 december 2016 houdende invoering van een overbruggingsrecht ten gunste van zelfstandigen, niet van toepassing is op de zelfstandigen, helpers en meewerkende echtgenoten beoogd in artikel 3 van de wet van 23 maart 2020. Deze zelfstandigen zullen verder kunnen kiezen, in functie van hun financiële situatie, om hetzelfde hun bijdragen te betalen, hetzelfde een uitstel van betaling voor één jaar te vragen, hetzelfde een vrijstelling aan te vragen. In deze drie gevallen wordt hun dekking in de ZIV verzekerd. De vereenvoudigde formulieren zijn reeds ter beschikking op de websites van de sociale verzekeringsfondsen.

Deze maatregel laat eveneens toe om een eenvoudig en duidelijk kader van de crisismaatregelen ten gunste van zelfstandigen te behouden:

1° Financiële uitkering via het overbruggingsrecht

2° Uitstel van één jaar, zonder verhogingen en met behoud van rechten

3° Vrijstelling van bijdragen

Met deze maatregel worden de zelfstandigen die dicht bij hun pensioen staan, niet plots gehinderd in de opbouw van hun loopbaan. Het RSVZ houdt momenteel een reeks dossiers in beraad (betreffende de oppensioeninstellingen op 1 juli 2020) in afwachting van de bevestiging dat de betrokkenen zelfstandigen de bijdragen voor het 2de kwartaal 2020 effectief verschuldigd zijn. Zonder deze maatregel wordt hun oppensioeninstelling verschoven naar 1 oktober 2020.

Artikelsgewijze bespreking

Artikel 1 past in artikel 3 van de wet van 23 maart 2020 tot wijziging van de wet van 22 december 2016 houdende invoering van een overbruggingsrecht ten gunste van zelfstandigen en tot invoering van tijdelijke maatregelen in het kader van COVID-19 ten gunste van zelfstandigen het toepassingsgebied van deze wet aan. Het toepassingsgebied wordt uitgebreid uit naar de zelfstandigen in bijberoep en de gepensioneerden, voor zover zij wettelijk minstens de voorlopige bijdragen verschuldigd zijn berekend op de helft van het bedrag van de drempel voor een zelfstandige in hoofdberoep.

Artikel 2 voegt in artikel 4 van voormelde wet de hoogte van het bedrag van het overbruggingsrecht in voor de zelfstandigen in bijberoep en de gepensioneerden die wettelijk voorlopige bijdragen verschuldigd zijn berekend op de helft van het bedrag van de drempel voor een zelfstandige in hoofdberoep, zijnde per maand de helft van de klassieke financiële uitkering overbruggingsrecht.

Daarnaast worden de verwijzingen naar de onmogelijkheid om de tijdelijke crisismaatregel overbruggingsrecht te cumuleren met een ander vervangingsinkomen geschrapt.

Enfin, les indépendants en incapacité de travail ou en invalidité, qui exercent une activité de travailleur indépendant autorisée par le médecin-conseil de leur mutuelle, n'auront pas droit à la mesure temporaire de crise de droit passerelle. Quand ils doivent interrompre leur activité de travailleur indépendant autorisée suite à la crise du COVID-19, ils retombent complètement sur le montant intégral de l'indemnité d'incapacité de travail ou d'invalidité.

La troisième mesure est une mesure technique mais très importante pour la gestion de la mesure temporaire de crise de droit passerelle par les caisses d'assurances sociales et porte sur la question du volet « maintien des droits à l'assurance maladie-invalidité » qui est habituellement inclus dans le droit passerelle classique.

En ce qui concerne la mesure temporaire de crise de droit passerelle, ce volet « maintien automatique des droits AMI » pose problème pour les dossiers des indépendants en matière de la constitution des droits à la pension : sans règle d'exclusion explicite de ce volet « maintien de droits sociaux », il n'est pas possible d'enrôler la cotisation du 2e trimestre 2020 (article 50, § 4, du RGS), avec comme double effet 1° l'annulation complète de la cotisation et 2° le fait que les indépendants concernés sont privés automatiquement et définitivement de leurs droits de pension pour ce trimestre (et ce sans possibilité aucune de rachat).

La présente mesure vise donc à prévoir l'exclusion de ce volet en précisant que le maintien des droits sociaux, visé à l'article 3, 2°, de la loi du 22 décembre 2016 instaurant un droit passerelle en faveur des travailleurs indépendants, n'est pas applicable aux travailleurs indépendants, aidants et conjoints aidants visés à l'article 3 de la loi du 23 mars 2020. Ces travailleurs indépendants continuent à pouvoir choisir, en fonction de leur situation financière, soit de payer leurs cotisations, soit de reporter le paiement d'un an, soit de demander la dispense de cotisations. Dans les trois cas, leur couverture AMI est conservée. Les formulaires simplifiés sont déjà à disposition sur les sites des caisses d'assurances sociales.

Cette mesure permet également de maintenir un cadre simple et clair pour les mesures de crise en faveur des travailleurs indépendants :

1° Prestations financières de crise via le droit passerelle

2° Report d'un an, sans majoration et avec maintien des droits

3° Dispense de cotisations.

Avec cette mesure, les indépendants qui approchent de la prise de leur pension ne sont pas freinés de manière soudaine dans la constitution de leur carrière. L'INASTI tient actuellement en suspens une série de dossiers (qui concerne des pensions qui prennent cours au 1er juillet 2020) dans l'attente de la confirmation que les indépendants concernés soient bien redéposables de cotisations pour le 2ème trimestre 2020. Sans cette seconde mesure, leur prise de pension serait reportée au 1er octobre 2020.

Commentaire des articles

L'article 1 adapte le champ d'application de l'article 3 de loi du 23 mars 2020 modifiant la loi du 22 décembre 2016 instaurant un droit passerelle en faveur des travailleurs indépendants et introduisant les mesures temporaires dans le cadre du COVID-19 en faveur des travailleurs indépendants. Le champ d'application est élargi aux indépendants à titre complémentaire et pensionnés pour autant qu'ils soient légalement redéposables de cotisations provisoires, calculées sur la moitié du montant du seuil pour un indépendant à titre principal.

L'article 2 insère dans l'article 4 de la loi précédente, la hauteur du montant de droit passerelle pour les indépendants à titre complémentaire et pensionnés, pour autant qu'ils soient légalement redéposables de cotisations provisoires calculées sur la moitié du montant du seuil pour un indépendant à titre principal, soit, par mois, la moitié de la prestation financière de droit passerelle classique.

Ensuite, les références à l'impossibilité de cumuler la mesure temporaire de crise de droit passerelle avec un autre revenu de remplacement sont supprimées.

Echter, voor de zelfstandigen in bijberoep van wie het jaarlijks inkomen zich situeert tussen 6.996,89 en 13.993,78 euro en de actieve gepensioneerde zelfstandigen van wie de netto belastbare jaarlijkse inkomsten hoger zijn dan 6.996,89 euro, is de cumul enkel toegestaan op voorwaarde dat de som van het overbruggingsrecht en het andere vervangingsinkomen het bedrag van 1.614,10 euro niet overschrijdt. In geval van overschrijding zal het maandelijks bedrag van het overbruggingsrecht verminderd worden ten belope van deze overschrijding.

De zelfstandigen in arbeidsongeschiktheid/invaliditeit, die een zelfstandige activiteit uitoefenen toegelaten door de adviserend geneesheer van hun mutualiteit, kunnen geen aanspraak maken op de tijdelijke crisismaatregel overbruggingsrecht. Wanneer zij hun toegelaten zelfstandige activiteit moeten onderbreken omwille van COVID-19 dan vallen zij integraal terug op het volledige bedrag van de arbeidsongeschiktheids- of invaliditeitsuitkering.

Artikel 3 schrappt in artikel 5 van voormelde wet de verwijzingen naar de bepalingen van de wet van 22 december 2016 die de cumul met een ander vervangingsinkomen verhinderen,. Daarnaast wordt ook de voorwaarde om ingeschreven te zijn in het Belgische Rijksregister geschrappt.

Vervolgens wordt het automatische behoud van sociale rechten zoals voorzien in artikel 3, 2°, van de wet van 22 december 2016, geschrappt.

Artikel 4 bepaalt dat de arbeidsongeschiktheidsuitkeringen worden geweigerd voor de periode gedekt door de maandelijkse financiële uitkering van de tijdelijke crisismaatregel overbruggingsrecht.

Artikel 5 bepaalt dat het ontwerpbesluit uitwerking heeft vanaf 1 maart 2020.

Artikel 6 bepaalt dat de minister bevoegd voor Sociale Zaken en de minister bevoegd voor Zelfstandigen, ieder wat hem betreft, belast zijn met de uitvoering van dit besluit.

Wij hebben de eer te zijn,

Sire,
van Uwe Majestet,
de zeer eerbiedige
en zeer getrouwe dienaars,

De Minister van Sociale Zaken,
M. DE BLOCK

De Minister van Zelfstandigen,
D. DUCARME

Raad van State
afdeling Wetgeving

Advies 67.242/1 van 21 april 2020 over een ontwerp van koninklijk besluit nr. 13 'tot wijziging van wet van 23 maart 2020 tot wijziging van de wet van 22 december 2016 houdende invoering van een overbruggingsrecht ten gunste van zelfstandigen en tot invoering van tijdelijke maatregelen in het kader van COVID-19 ten gunste van zelfstandigen, in het bijzonder voor wat betreft de uitbreiding naar bepaalde zelfstandigen in bijberoep en actieve gepensioneerden'

Op 14 april 2020 is de Raad van State, afdeling Wetgeving, door de Minister van Zelfstandigen verzocht binnen een termijn van vijf werkdagen een advies te verstrekken over een ontwerp van koninklijk besluit nr ... 'tot wijziging van wet van 23 maart 2020 tot wijziging van de wet van 22 december 2016 houdende invoering van een overbruggingsrecht ten gunste van zelfstandigen en tot invoering van tijdelijke maatregelen in het kader van COVID-19 ten gunste van zelfstandigen, in het bijzonder voor wat betreft de uitbreiding naar bepaalde zelfstandigen in bijberoep en actieve gepensioneerden'.

Het ontwerp is door de eerste kamer onderzocht op 16 april 2020 . De kamer was samengesteld uit Marnix Van Damme, kamervoorzitter, Wilfried Van Vaerenbergh en Wouter Pas, staatsraden, Michel Tison en Johan Put, assessoren, en Wim Geurts, griffier.

Néanmoins, pour les indépendants à titre complémentaire dont les revenus annuels se situent entre 6.996,89 et 13.993,78 euros et pour les indépendants pensionnés actifs dont les revenus annuels nets imposables sont supérieurs à 6.996,89 euros, le cumul est seulement autorisé à condition que la somme de la mesure temporaire de crise de droit passerelle et de l'autre revenu de remplacement ne dépasse pas un montant de 1.614,10 euros. En cas de dépassement, le montant mensuel du droit passerelle sera réduit à concurrence de ce dépassement.

Les indépendants en incapacité de travail ou en invalidité, qui exercent une activité de travailleur indépendant autorisée par le médecin-conseil de leur mutuelle n'auront pas droit à la mesure temporaire de crise de droit passerelle. Quand ils doivent interrompre leur activité de travailleur indépendant autorisée suite à la crise du COVID-19, ils retombent complètement sur le montant intégral de leur indemnité d'incapacité de travail ou d'invalidité.

L'article 3 supprime dans l'article 5 de la loi précitée les références aux dispositions de la loi du 22 décembre 2016 qui empêchent le cumul avec un autre revenu de remplacement. Ensuite, la condition d'être inscrit dans le Registre national belge est supprimée.

Enfin, le maintien automatique des droits sociaux tel que visé à l'article 3, 2°, de la loi du 22 décembre 2016 est supprimé.

L'article 4 détermine que les indemnités d'incapacité de travail sont refusées pour la période couverte par la prestation financière mensuelle de la mesure temporaire de crise de droit passerelle.

L'article 5 détermine que le projet d'arrêté produit ses effets à partir du 1er mars 2020.

L'article 6 détermine que le ministre qui a les Affaires sociales dans ses attributions et le ministre qui a les Indépendants dans ses attributions, sont chargés, chacun en ce qui le concerne, de l'exécution du présent arrêté.

Nous avons l'honneur d'être,

Sire,
de Votre Majesté,
les très respectueux
et très fidèles serviteurs,

La Ministre des Affaires sociales,
M. DE BLOCK

Le Ministre des Indépendants,
D. DUCARME

Conseil d'État
section de législation

Avis 67.242/1 du 21 avril 2020 sur un projet d'arrêté royal n° 13 'modifiant la loi du 23 mars 2020 modifiant la loi du 22 décembre 2016 instaurant un droit passerelle en faveur des travailleurs indépendants et introduisant des mesures temporaires dans le cadre COVID-19 en faveur des travailleurs indépendants, notamment en ce qui concerne l'extension à certains indépendants à titre complémentaire et pensionnés actifs'

Le 14 avril 2020 , le Conseil d'État, section de législation, a été invité par le Ministre des Indépendants à communiquer un avis, dans un délai de cinq jours ouvrables, sur un projet d'arrêté royal n° ... 'modifiant la loi du 23 mars 2020 modifiant la loi du 22 décembre 2016 instaurant un droit passerelle en faveur des travailleurs indépendants et introduisant des mesures temporaires dans le cadre COVID-19 en faveur des travailleurs indépendants, notamment en ce qui concerne l'extension à certains indépendants à titre complémentaire et pensionnés actifs'.

Le projet a été examiné par la première chambre le 16 avril 2020. La chambre était composée de Marnix Van Damme, président de chambre, Wilfried Van Vaerenbergh et Wouter Pas, conseillers d'État, Michel Tison et Johan Put, assesseurs, et Wim Geurts, greffier.

Het verslag is uitgebracht door Cedric Jenart, adjunct-auditeur.

De overeenstemming tussen de Franse en de Nederlandse tekst van het advies is nagezien onder toezicht van Wilfried Van Vaerenbergh, staatsraad.

Het advies, waarvan de tekst hierna volgt, is gegeven op 21 april 2020.

*

1. Met toepassing van artikel 4, eerste lid, van de wet van 27 maart 2020 ‘die machtiging verleent aan de Koning om maatregelen te nemen in de strijd tegen de verspreiding van het coronavirus COVID-19 (I)’, waarin verwezen wordt naar artikel 84, § 1, eerste lid, 3°, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, heeft de afdeling Wetgeving zich moeten beperken tot het onderzoek van de bevoegdheid van de steller van de handeling, van de rechtsgrond, alsmede van de vraag of aan de te vervullen vormvereisten is voldaan.

*

STREKKING EN RECHTSGROND VAN HET ONTWERP

2. Het om advies voorgelegde ontwerp van koninklijk besluit beoogt de tijdelijke maatregelen die bij de wet van 23 maart 2020 (1) in het kader van COVID-19 werden genomen met betrekking tot het sociaal statuut van de zelfstandigen, uit te breiden. Het te nemen besluit heeft uitwerking met ingang van 1 maart 2020.

3. Het ontwerp vindt rechtsgrond in artikel 5, § 1, 5°, van de wet van 27 maart 2020 ‘die machtiging verleent aan de Koning om maatregelen te nemen in de strijd tegen de verspreiding van het coronavirus COVID-19 (II)’, op grond waarvan de Koning, met het oog op de in artikel 2, eerste lid, van die wet bedoelde doelstellingen, maatregelen kan nemen om “aanpassingen door te voeren in het arbeidsrecht en het socialezekerheidsrecht, met het oog op de bescherming van de werknemers en van de bevolking, de goede organisatie van de ondernemingen en de overheid, met vrijwaring van de economische belangen van het land en de continuïteit van de kritieke sectoren”.

Overeenkomstig artikel 7, tweede en derde lid, van de wet van 27 maart 2020, moet het te nemen besluit bij wet worden bekraftigd binnen een termijn van een jaar vanaf de inwerkingtreding, bij gebreke waarvan het geacht wordt nooit uitwerking te hebben gehad.

ONDERZOEK VAN DE TEKST

Aanhef

4. In artikel 4, derde lid, van de wet van 27 maart 2020 (I) wordt het mogelijk gemaakt dat een beroep wordt gedaan op de procedure bedoeld in artikel 84, § 1, eerste lid, 3°, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, om de afdeling Wetgeving, om een advies te verzoeken “binnen een termijn van vijf werkdagen” zonder dat het spoedeisende karakter van de adviesaanvraag nog met bijzondere redenen moet worden omkleed. In de aanhef van besluiten bedoeld in artikel 4, derde lid, van de wet van 27 maart 2020 (I), moet bijgevolg niet langer de motivering van de spoedeisendheid worden weergegeven. De verwijzing naar die motivering kan bijgevolg worden geschrapt en het lid waarin wordt gerefereerd aan het advies van de Raad van State dient te worden geredigeerd als volgt:

“Gelet op advies 67.242/1 van de Raad van State, gegeven op ..., met toepassing van artikel 4, derde lid, van de wet van 27 maart 2020 die machtiging verleent aan de Koning om maatregelen te nemen in de strijd tegen de verspreiding van het coronavirus COVID-19 (I);”.

Artikel 5

5. Artikel 5 van het ontwerp bepaalt dat de Koning de bij artikel 4 van het ontwerp in het koninklijk besluit van 20 juli 1971 ‘houdende instelling van een uitkeringsverzekering en een moederschapsverzekering ten voordele van de zelfstandigen en van de meewerkende echtgenoten’ ingevoegde bepaling kan opheffen, aanvullen, wijzigen of vervangen.

Een dergelijke bepaling, die erop neerkomt dat de Koning zichzelf machtigt om in voorkomend geval buiten het kader van de bijzondere machten waarover hij op grond van de wet van 27 maart 2020 beschikt bedoelde bepaling nog op te heffen, aan te vullen, te wijzigen of te vervangen, hoort niet thuis in het voorliggende besluit maar kan in voorkomend geval wel worden opgenomen in de wet waarbij het besluit wordt bekraftigd. De gemachtigde heeft verklaard dat artikel 5 om die reden zal worden geschrapt.

Le rapport a été présenté par Cedric Jenart, auditeur adjoint.

La concordance entre la version française et la version néerlandaise de l’avis a été vérifiée sous le contrôle de Wilfried Van Vaerenbergh, conseiller d’État.

L’avis, dont le texte suit, a été donné le 21 avril 2020.

*

1. En application de l’article 4, alinéa 1er, de la loi du 27 mars 2020 ‘habilitant le Roi à prendre des mesures de lutte contre la propagation du coronavirus COVID19 (I)’, qui se réfère à l’article 84, § 1er, alinéa 1er, 3°, des lois sur le Conseil d’État, coordonnées le 12 janvier 1973, la section de législation a dû se limiter à l’examen de la compétence de l’auteur de l’acte, du fondement juridique et de l’accomplissement des formalités prescrites.

*

PORTEE ET FONDEMENT JURIDIQUE DU PROJET

2. Le projet d’arrêté royal soumis pour avis a pour objet d’étendre les mesures temporaires relatives au statut social des indépendants, qui avaient été adoptées par la loi du 23 mars 2020 (1) dans le cadre du COVID-19. L’arrêté envisagé produit ses effets le 1er mars 2020.

3. Le projet trouve un fondement juridique dans l’article 5, § 1er, 5°, de la loi du 23 mars 2020 ‘habilitant le Roi à prendre des mesures de lutte contre la propagation du coronavirus COVID-19 (II)’, qui donne pouvoir au Roi, en vue de réaliser les objectifs visés à l’article 2, alinéa 1er, de cette loi, de prendre des mesures pour « apporter des adaptations au droit du travail et au droit de la sécurité sociale en vue de la protection des travailleurs et de la population, de la bonne organisation des entreprises et des administrations, tout en garantissant les intérêts économiques du pays et la continuité des secteurs critiques ».

Conformément à l’article 7, alinéas 2 et 3, de la loi du 27 mars 2020, l’arrêté envisagé doit être confirmé par la loi dans un délai d’un an à partir de son entrée en vigueur, à défaut de quoi il est réputé n’avoir jamais produit ses effets .

EXAMEN DU TEXTE

Préambule

4. L’article 4, alinéa 3, de la loi du 27 mars 2020 (I) permet d’invoquer la procédure visée à l’article 84, § 1er, alinéa 1er, 3°, des lois coordonnées sur le Conseil d’État en vue de demander un avis à la section de législation « dans un délai de cinq jours ouvrables » sans que l’urgence de la demande d’avis doive encore être spécialement motivée. Dans le préambule des arrêtés visés à l’article 4, alinéa 3, de la loi du 27 mars 2020 (I), il n’y a dès lors plus lieu de reproduire la motivation de l’urgence. La référence à cette motivation peut par conséquent être omise et le paragraphe visant l’avis du Conseil d’État sera rédigé comme suit :

« Vu l’avis 67.242/1 du Conseil d’État, donné le, en application de l’article 4, alinéa 3, de la loi du 27 mars 2020 habilitant le Roi à prendre des mesures de lutte contre la propagation du coronavirus COVID19 (I) ».

Article 5

5. L’article 5 du projet dispose que le Roi peut abroger, compléter, modifier ou remplacer la disposition introduite par l’article 4 dans l’arrêté royal du 20 juillet 1971 ‘instituant une assurance indemnités et une assurance maternité en faveur des travailleurs indépendants et des conjoints aidants’.

Une telle disposition, qui implique que le Roi s’autorise lui-même, le cas échéant en dehors du cadre des pouvoirs spéciaux dont il dispose en vertu de la loi du 27 mars 2020, à encore abroger, compléter, modifier ou remplacer la disposition visée, n’a pas sa place dans l’arrêté à l’examen, mais peut, le cas échéant, être inscrite dans la loi qui confirme l’arrêté. Le délégué a déclaré que l’article 5 sera alors supprimé.

Artikel 7

6. De gemachtigde heeft verklaard dat in de uitvoeringsbepaling van artikel 7 van het ontwerp ook moet worden verwezen naar de minister bevoegd voor Sociale Zaken. Hiermee kan worden ingestemd.

DE GRIFFIER

Wim GEURTS

DE VOORZITTER

Marnix VAN DAMME

Nota

(1) Wet van 23 maart 2020 ‘tot wijziging van de wet van 22 december 2016 houdende invoering van een overbruggingsrecht ten gunste van zelfstandigen en tot invoering van tijdelijke maatregelen in het kader van COVID-19 ten gunste van zelfstandigen’.

27 APRIL 2020. — Koninklijk besluit nr. 13 tot wijziging van wet van 23 maart 2020 tot wijziging van de wet van 22 december 2016 houdende invoering van een overbruggingsrecht ten gunste van zelfstandigen en tot invoering van tijdelijke maatregelen in het kader van COVID-19 ten gunste van zelfstandigen, in het bijzonder voor wat betreft de uitbreiding naar bepaalde zelfstandigen in bijberoep en actieve gepensioneerden

FILIP, Koning der Belgen,

Aan allen die nu zijn en hierna wezen zullen, Onze Groet.

Gelet op de wet van 27 maart 2020 die machtiging verleent aan de Koning om maatregelen te nemen in de strijd tegen de verspreiding van het coronavirus COVID-19, artikel 5, § 1, 5°;

Gelet op de wet van 23 maart 2020 tot wijziging van de wet van 22 december 2016 houdende invoering van een overbruggingsrecht ten gunste van zelfstandigen en tot invoering van tijdelijke maatregelen in het kader van COVID-19 ten gunste van zelfstandigen;

Gelet op de vrijstelling van adviesverplichting voorzien in artikel 6 van de voormelde wet van 27 maart 2020;

Gelet op het advies van de Inspecteur van Financiën, gegeven op 2 en 8 april 2020

Gelet op de akkoordbevinding van de Minister van Begroting, gegeven op 10 april 2020;

Gelet op het artikel 8 van de wet van 15 december 2013 houdende diverse bepalingen inzake administratieve vereenvoudiging, is dit besluit vrijgesteld van een regelgevingsimpactanalyse gezien de hoogdringendheid die gemotiveerd wordt door de Covid-19-pandemie;

Gelet op de hoogdringendheid, gemotiveerd door de Covid-19-pandemie;

Gelet op advies 67.242/1 van de Raad van State, gegeven op 21 april 2020, met toepassing van artikel 4, derde lid, van de wet van 27 maart 2020 die machtiging verleent aan de Koning om maatregelen te nemen in de strijd tegen de verspreiding van het coronavirus COVID-19 (I);

Op de voordracht van de Minister van Sociale Zaken en de Minister van Zelfstandigen,

Hebben Wij besloten en besluiten Wij :

HOOFDSTUK 1. — Wijzigingen aan de wet van 23 maart 2020 tot wijziging van de wet van 22 december 2016 houdende invoering van een overbruggingsrecht ten gunste van zelfstandigen en tot invoering van tijdelijke maatregelen in het kader van COVID-19 ten gunste van zelfstandigen

Artikel 1. Artikel 3 van de wet van 23 maart 2020 tot wijziging van de wet van 22 december 2016 houdende invoering van een overbruggingsrecht ten gunste van zelfstandigen en tot invoering van tijdelijke maatregelen in het kader van COVID-19 ten gunste van zelfstandigen, wordt vervangen als volgt :

“Art. 3.

§ 1. De bepalingen van de artikelen van dit hoofdstuk zijn van toepassing op zelfstandigen, helpers en meewerkende echtgenoten, zoals bedoeld in respectievelijk artikel 3, *5quater*, 6 en *7bis* van het koninklijk besluit nr. 38 van 27 juli 1967 houdende inrichting van het sociaal statuut der zelfstandigen, die naar aanleiding van COVID-19 gedwongen worden hun zelfstandige activiteit te onderbreken voor zover ze voorlopige bijdragen verschuldigd zijn overeenkomstig de artikelen 12, §§ 1, *1bis* of *1ter*, of *12bis*, § 2, of *13bis*, § 2, 1°, 1° bis of 2°, van het voormalde koninklijk besluit op het moment van de voormelde gedwongen onderbreking.

§ 2. Deze bepalingen zijn eveneens van toepassing op de zelfstandigen en helpers, zoals bedoeld in respectievelijk artikel 3, *5quater* en 6 van het koninklijk besluit nr. 38 van 27 juli 1967 houdende inrichting

Article 7

6. Le délégué a déclaré que l'exécutoire de l'article 7 du projet doit également viser le Ministre qui a les Affaires sociales dans ses attributions. On peut se rallier à ce point de vue.

LE GREFFIER

Wim GEURTS

LE PRÉSIDENT

Marnix VAN DAMME

Note

(1) Loi du 23 mars 2020 ‘modifiant la loi du 22 décembre 2016 instaurant un droit passerelle en faveur des travailleurs indépendants et introduisant les mesures temporaires dans le cadre du COVID-19 en faveur des travailleurs indépendants’.

27 AVRIL 2020. — Arrêté royal n° 13 modifiant la loi du 23 mars 2020 modifiant la loi du 22 décembre 2016 instaurant un droit passerelle en faveur des travailleurs indépendants et introduisant des mesures temporaires dans le cadre COVID-19 en faveur des travailleurs indépendants, notamment en ce qui concerne l'extension à certains indépendants à titre complémentaire et pensionnés actifs

PHILIPPE, Roi des Belges,

A tous, présents et à venir, Salut.

Vu la loi du 27 mars 2020 habilitant le Roi à prendre des mesures de lutte contre la propagation du coronavirus COVID-19, l'article 5, § 1, 5°;

Vu la loi du 23 mars 2020 modifiant la loi du 22 décembre 2016 instaurant un droit passerelle en faveur des travailleurs indépendants et introduisant les mesures temporaires dans le cadre du COVID-19 en faveur des travailleurs indépendants ;

Vu la dispense de l'obligation de recueillir les avis requis prévue à l'article 6 de la loi précitée du 27 mars 2020 ;

Vu l'avis de l'Inspecteur des Finances, donné le 2 et le 8 avril 2020 ;

Vu l'accord du Ministre du Budget, donné le 10 avril 2020;

Vu l'article 8 de la loi du 15 décembre 2013 portant des dispositions diverses en matière de simplification administrative, le présent arrêté est dispensé d'analyse d'impact de la réglementation, vu l'urgence motivée par la pandémie Covid-19 ;

Vu l'urgence motivée par la pandémie Covid-19 :

Vu l'avis n°67.242/1 du Conseil d'Etat, donné le 21 avril 2020, en application de l'article 4, alinéa dernier, de la loi du 27 mars 2020 habilitant le Roi à prendre des mesures de lutte contre la propagation du coronavirus COVID-19 (I);

Sur la proposition de la Ministre des Affaires sociales et du Ministre des Indépendants,

Nous avons arrêté et arrêtons :

CHAPITRE 1er — Modifications de la loi du 23 mars 2020 modifiant la loi du 22 décembre 2016 instaurant un droit passerelle en faveur des travailleurs indépendants et introduisant les mesures temporaires dans le cadre du COVID-19 en faveur des travailleurs indépendants

Article 1er. L'article 3 de la loi du 23 mars 2020 modifiant la loi du 22 décembre 2016 instaurant un droit passerelle en faveur des travailleurs indépendants et introduisant des mesures temporaires dans le cadre COVID-19 en faveur des travailleurs indépendants, est remplacé par ce qui suit :

« Art. 3.

§ 1er. Les dispositions des articles du présent chapitre s'appliquent aux travailleurs indépendants, aux aidants et aux conjoints aidants, visés respectivement aux articles 3, *5quater*, 6 et *7bis* de l'arrêté royal n° 38 du 27 juillet 1967 organisant le statut social des travailleurs indépendants, qui, à la suite du COVID-19, sont forcés d'interrompre leur activité indépendante, pour autant qu'ils soient redevables de cotisations provisoires conformément aux articles 12, §§ 1er, 1er bis ou 1er ter, ou *12bis*, § 2, ou *13bis*, § 2, 1°, 1° bis ou 2°, de l'arrêté royal précité au moment de l'interruption forcée précitée.

§ 2. Ces dispositions s'appliquent également aux travailleurs indépendants et aux aidants visés respectivement aux articles 3, *5quater* et 6 de l'arrêté royal n° 38 du 27 juillet 1967 organisant le statut social des

van het sociaal statuut der zelfstandigen, die naar aanleiding van COVID-19 gedwongen worden hun zelfstandige activiteit te onderbreken, voor zover ze op het moment van de voormalde gedwongen onderbreking voorlopige bijdragen verschuldigd zijn overeenkomstig de artikelen 12, § 2, tweede, derde en vierde lid, of 12bis, § 1, 2. of 13, § 1, tweede, derde en vierde lid, en voor zover de voorlopige bijdragen minstens berekend worden op de helft van het bedrag vermeld in artikel 12, § 1, tweede lid, eerste zin van het voormalde besluit.

§ 3. De bepalingen van de wet van 22 december 2016 houdende invoering van een overbruggingsrecht ten gunste van zelfstandigen, die van toepassing zijn op de zelfstandigen bedoeld in artikel 4, 3° van voormalde wet, zijn van toepassing op de onderbrekingen bedoeld in dit hoofdstuk in de mate waarin de artikelen van dit hoofdstuk er niet van afwijken.”.

Art. 2. Artikel 4 van dezelfde wet wordt vervangen als volgt:

“Art. 4.

§ 1. De zelfstandigen, helpers en meewerkende echtgenoten, zoals bedoeld in artikel 3, kunnen, in afwijking van de bepalingen van artikel 7, § 1, en artikel 11, § 4, van de wet van 22 december 2016 houdende invoering van een overbruggingsrecht ten gunste van zelfstandigen, aanspraak maken op het volledige maandelijkse bedrag bedoeld in artikel 10, § 1, van de voormalde wet, voor de kalendermaand waarin een periode van volledige onderbreking van hun zelfstandige activiteit gelegen is, voor zover deze onderbreking minstens 7 opeenvolgende kalenderdagen duurt.

§ 2. De zelfstandigen, helpers en meewerkende echtgenoten, zoals bedoeld in artikel 3, die gedwongen worden hun activiteit gedeeltelijk of volledig te onderbreken en voor zover hun activiteiten behoren tot de activiteiten zoals bedoeld in het ministerieel besluit van 13 maart 2020 en elk ander later ministerieel besluit houdende dringende maatregelen om de verspreiding van het coronavirus COVID - 19 te beperken, kunnen eveneens aanspraak maken op het volledige maandelijkse bedrag bedoeld in artikel 10, § 1, van de wet van 22 december 2016 houdende invoering van een overbruggingsrecht ten gunste van zelfstandigen, voor de kalendermaand waarin een periode van onderbreking van hun zelfstandige activiteit gelegen is.

§ 3. In afwijking van §§ 1 en 2 wordt voor de zelfstandigen en helpers zoals bedoeld in artikel 3, § 2, van deze wet, de helft van het volledige maandelijkse bedrag bedoeld in artikel 10, § 1, van de wet van 22 december 2016 houdende invoering van een overbruggingsrecht ten gunste van zelfstandigen, toegekend en dit voor zover ze voldoen aan de overige voorwaarden van §§ 1 of 2, naargelang de aard van hun onderbreking.

§ 4. De zelfstandigen en helpers bedoeld in § 3 kunnen het aldaar bedoelde maandelijkse bedrag slechts cumuleren met een of meerdere andere vervangingsinkomens voor zover de som van het maandelijks bedrag bedoeld in § 3 en de andere vervangingsinkomens per maand niet meer bedraagt dan 1.614,10 euro. Ingeval van overschrijding wordt het maandelijks bedrag bedoeld in § 3 verminderd ten behoeve van deze overschrijding.

§ 5. De gerechtigden op primaire ongeschiktheids- of invaliditeitsuitkeringen die een activiteit als zelfstandige met de toelating van de adviserend arts van hun verzekeringinstelling uitoefenen, al naargelang het geval, met toepassing van artikel 100, § 2, van de wet betreffende de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen, gecoördineerd op 14 juli 1994 of de artikelen 23 of 23bis van het koninklijk besluit van 20 juli 1971 houdende instelling van een uitkeringsverzekering en een moederschapsverzekering ten voordele van de zelfstandigen en van de meewerkende echtgenoten, en die, onder de voorwaarden bepaald in de paragrafen 1 tot 3, hun toegelaten activiteit moeten onderbreken, kunnen op geen enkel bedrag aan overbruggingsrecht voor deze onderbreking van activiteit aanspraak maken.”.

Art. 3. In artikel 5 van dezelfde wet worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in paragraaf 2 worden de woorden “1° tot en met 3°” opgeheven;

2° er wordt een paragraaf 3 toegevoegd luidende:

“§ 3. Het behoud van de sociale rechten, zoals bedoeld in artikel 3, 2°, van de wet van 22 december 2016 houdende invoering van een overbruggingsrecht ten gunste van zelfstandigen, is niet van toepassing op de zelfstandigen, helpers en meewerkende echtgenotes bedoeld in artikel 3.”.

travailleurs indépendants qui, à la suite du COVID-19, sont forcés d’interrompre leur activité indépendante, pour autant qu’ils soient, au moment de l’interruption forcée précitée, redébables de cotisations provisoires conformément aux articles 12, § 2, alinéas 2, 3 et 4, ou 12 bis § 1er, 2. ou 13 § 1er, alinéas 2, 3 et 4, et pour autant que les cotisations provisoires soient au moins calculées sur la moitié du montant mentionné à l’article 12 § 1er, alinéa 2, première phrase, de l’arrêté précité.

§ 3. Les dispositions de la loi du 22 décembre 2016 instaurant un droit passerelle en faveur des travailleurs indépendants, telles qu’elles s’appliquent aux indépendants visés à l’article 4, 3°, de la loi précitée, s’appliquent aux interruptions visées au présent chapitre dans la mesure où les articles du présent chapitre n’y dérogent pas.”.

Art. 2. L’article 4 de la même loi est remplacé par ce qui suit :

“ Art. 4.

§ 1er. Les travailleurs indépendants, les aidants et les conjoints aidants, visés à l’article 3, peuvent, par dérogation aux dispositions de l’article 7 § 1er, et de l’article 11, § 4, de la loi du 22 décembre 2016 instaurant un droit passerelle en faveur des travailleurs indépendants, prétendre au montant mensuel intégral visé à l’article 10, § 1er, de la loi précitée pour le mois civil au cours duquel a lieu une période d’interruption totale de leur activité indépendante, pour autant que cette interruption dure au moins 7 jours civils consécutifs.

§ 2. Les travailleurs indépendants, les aidants et les conjoints aidants, visés à l’article 3, qui sont forcés d’interrompre partiellement ou totalement leurs activités indépendantes et pour autant que leurs activités soient visées par l’arrêté ministériel du 13 mars 2020 et par tout autre arrêté ministériel ultérieur portant des mesures d’urgence pour limiter la propagation du coronavirus COVID-19, peuvent également prétendre au montant mensuel intégral visé à l’article 10, § 1er, de la loi du 22 décembre 2016 instaurant un droit passerelle en faveur des travailleurs indépendants pour le mois civil au cours duquel se situe une période d’interruption de leur activité indépendante.

§ 3. Par dérogation aux §§ 1er et 2, pour les travailleurs indépendants et les aidants visés à l’article 3, § 2, de la présente loi, la moitié du montant mensuel intégral visé à l’article 10, § 1er, de la loi du 22 décembre 2016 instaurant un droit passerelle en faveur des travailleurs indépendants est accordé, pour autant qu’ils remplissent les autres conditions des §§ 1er ou 2 selon le type de leur interruption.”.

§ 4. Les travailleurs indépendants et les aidants visés au § 3 peuvent seulement cumuler le montant mensuel y visé avec un ou plusieurs autres revenus de remplacement, pour autant que la somme du montant mensuel visé au § 3 et des autres revenus de remplacement ne dépasse pas 1.614,10 euros sur une base mensuelle. En cas de dépassement, le montant mensuel visé au § 3 sera réduit à concurrence de ce dépassement.

§ 5. Les bénéficiaires d’indemnités d’incapacité primaire ou d’invalidité qui exercent une activité de travailleur indépendant autorisée par le médecin-conseil de leur organisme assureur, selon le cas, en application de l’article 100, § 2, de la loi relative à l’assurance obligatoire soins de santé et indemnités, coordonnée le 14 juillet 1994 ou des articles 23 ou 23 bis de l’arrêté royal du 20 juillet 1971 instituant une assurance indemnités et une assurance maternité en faveur des travailleurs indépendants et des conjoints aidants, et qui doivent, dans les conditions prévues aux paragraphes 1er à 3, interrompre leur activité autorisée, ne peuvent prétendre à aucun montant de droit passerelle pour cette interruption d’activité. ».

Art. 3. Dans l’article 5 de la même loi, les modifications suivantes sont apportées :

1° dans le paragraphe 2, les mots « 1° à 3° » sont abrogés ;

2° un paragraphe 3 est inséré, rédigé comme suit:

“ § 3. Le maintien des droits sociaux, visé à l’article 3, 2°, de la loi du 22 décembre 2016 instaurant un droit passerelle en faveur des travailleurs indépendants, n’est pas applicable aux travailleurs indépendants, aidants et conjoints aidants visés à l’article 3. ».

HOOFDSTUK 2. — *Wijzigingen aan het koninklijk besluit van 20 juli 1971 houdende instelling van een uitkeringsverzekering en een moederschapsverzekering ten voordele van de zelfstandigen en van de meewerkende echtgenoten*

Art. 4. Artikel 28 van het koninklijk besluit van 20 juli 1971 houdende instelling van een uitkeringsverzekering en een moederschapsverzekering ten voordele van de zelfstandigen en van de meewerkende echtgenoten, laatstelijk gewijzigd bij het koninklijk besluit van 30 juli 2018, waarvan de bestaande tekst paragraaf 1 zal vormen, wordt aangevuld met een paragraaf 2, luidende:

“§ 2. De uitkeringen worden geweigerd voor de periode gedekt door de maandelijkse financiële uitkering toegekend krachtens hoofdstuk 3 van de wet van 23 maart 2020 tot wijziging van de wet van 22 december 2016 houdende invoering van een overbruggingsrecht ten gunste van zelfstandigen en tot invoering van tijdelijke maatregelen in het kader van COVID-19 ten gunste van zelfstandigen.”.

HOOFDSTUK 3 — Inwerkingtreding

Art. 5. Dit besluit heeft uitwerking met ingang van 1 maart 2020.

Art. 6. De minister bevoegd voor Sociale Zaken en de minister bevoegd voor Zelfstandigen, zijn belast, ieder wat hem betreft, met de uitvoering van dit besluit.

Gegeven te Brussel, 27 april 2020.

FILIP

Van Koningswege :

De Minister van Sociale Zaken,
M. DE BLOCK
De Minister van Zelfstandigen,
D. DUCARME

CHAPITRE 2. — *Modifications de l'arrêté royal du 20 juillet 1971 instituant une assurance indemnités et une assurance maternité en faveur des travailleurs indépendants et des conjoints aidants*

Art. 4. L'article 28 de l'arrêté royal du 20 juillet 1971 instituant une assurance indemnités et une assurance maternité en faveur des travailleurs indépendants et des conjoints aidants, modifié en dernier lieu par l'arrêté royal du 30 juillet 2018, dont le texte actuel formera le paragraphe 1er, est complété par un paragraphe 2 rédigé comme suit :

« § 2. Les prestations sont refusées pour la période couverte par la prestation financière mensuelle octroyée en vertu du chapitre 3 de la loi du 23 mars 2020 modifiant la loi du 22 décembre 2016 instaurant un droit passerelle en faveur des travailleurs indépendants et introduisant les mesures temporaires dans le cadre du COVID-19 en faveur des travailleurs indépendants. ».

CHAPITRE 3. — Entrée en vigueur

Art. 5. Le présent arrêté produit ses effets le 1er mars 2020.

Art. 6. Le ministre qui a les Affaires sociales dans ses attributions et le ministre qui a les Indépendants dans ses attributions, sont chargés, chacun en ce qui le concerne, de l'exécution du présent arrêté.

Donné à Bruxelles, 27 avril 2020.

PHILIPPE

Par le Roi :

La Ministre des Affaires sociales,
M. DE BLOCK
Le Ministre des Indépendants,
D. DUCARME

GEMEENSCHAPS- EN GEWESTREGERINGEN GOUVERNEMENTS DE COMMUNAUTE ET DE REGION GEMEINSCHAFTS- UND REGIONALREGIERUNGEN

VLAAMSE GEMEENSCHAP — COMMUNAUTE FLAMANDE

VLAAMSE OVERHEID

[C – 2020/30736]

27 MAART 2020. — Besluit van de Vlaamse Regering tot goedkeuring van de programmatie van duale structuuronderdelen in het buitengewoon secundair onderwijs

Rechtsgrond

Dit besluit is gebaseerd op:

- de Codex Secundair Onderwijs van 17 december 2010, artikel 357/63, ingevoegd bij het decreet van 30 november 2018.

Vormvereiste

De volgende vormvereisten zijn vervuld:

- De Vlaamse Onderwijsraad heeft advies gegeven op 13 februari 2020
- De Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen heeft advies gegeven op 03 februari 2020
- De onderwijsinspectie en het Agentschap voor Onderwijsdiensten hebben advies gegeven op 17 februari 2020
- De Inspectie van Financiën heeft advies gegeven op 17 maart 2020.
- De Vlaamse minister, bevoegd voor de begroting, heeft zijn akkoord verleend op 23 maart 2020.

Motivering

Dit besluit is gebaseerd op het volgende motief:

- de kwaliteit van de uitstroom van het buitengewoon secundair onderwijs versterken, door dual leren verder uit te bouwen tot een volwaardige leerweg.